

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Jeppe Kofod (S):

Må jeg først takke udenrigsministeren for en, synes jeg, ganske udmærket besvarelse på forespørgslen. Jeg vil specielt takke for, at regeringen har givet tilsagn om at øge støtten bl.a. til UNWRA for de aktiviteter, man har til hjælp af de palæstinensiske flygtninge. Jeg tror, det er vigtigt ikke blot at kigge på de særlige bidrag, men også at den grundstøtte, man giver til UNWRA, øges. Den er jo blevet skåret ned, desværre, da regeringen kom til.

Den fortsatte konflikt i Mellemøsten er i sandhed en tragedie både menneskeligt og politisk, og i Socialdemokratiet tager vi kraftig afstand fra vold, terror og selvmordsbomber, som præger konflikten, og som har kostet mange tusinde uskyldige deres liv.

Vores opfattelse er, at en løsning på konflikten ganske enkelt hænger sammen med, at Israel må opgive over 36 års ulovlig besættelse af de palæstinensiske områder. Der skal etableres en fredsaftale, der sikrer palæstinenserne deres egen stat byggende på FN-resolutionerne nr. 242 og nr. 338, dvs. de gamle grænser fra før 1967.

Det er også klart, at israelerne skal kunne leve sikkert og inden for internationalt anerkendte grænser. Det bør i den sammenhæng bemærkes, som også udenrigsministeren var lidt inde på i talen, at det som led i det arabiske fredsinitiativ sidste år faktisk er sådan, at samtlige arabiske lande har sagt, at man mod en opgivelse af besættelsen vil anerkende Israel og Israels territoriale position nu. Det synes jeg er meget vigtigt, for det er jo første gang, og det er en historisk indrømmelse, som mange af de arabiske lande har givet. Så derfor hænger hele freden i Mellemøsten jo også sammen med en opgivelse af besættelsen.

Det uden sammenligning mest konkrete og positive udspil til en retfærdig fredsaftale mellem palæstinenserne og israelerne er det, som jeg har nævnt, den såkaldte Genèveaftale eller overenskomst. Der er jo en uformel videreførelse af de kuldelede fredsforhandlinger fra Baraks tid med mange af de samme prominente israelske og palæstinensiske personligheder. Her er løsningen på alle de vanskelige spørgsmål som Jerusalems deling, flygtninges ret til tilbagevending, helligdommene, afgrænsning af en palæstinensisk stat, bosættelserne osv. Og som

jeg nævnte, så har FN's generalsekretær i går givet fuld støtte til denne her aftale.

Socialdemokratiet mener, at det er et stærkt opløftende initiativ, der fortjener stærk støtte, ikke mindst fra Danmark, der jo har en aktivistisk tradition for også at støtte fredsbestræbelserne, som civilsamfundet står for.

Efter en destruktiv blokering af USA i FN's Sikkerhedsråd er det ligeledes opmuntrende, at FN's generalforsamling den 21. oktober i år med et overvældende flertal, herunder med stemmer fra samtlige EU-lande, vedtog en glimrende tekst, der stiller klare krav til parterne specielt ved at fremhæve det klare krav til Israel om at opgive opførelsen af en gigantisk sikkerhedsmur, et hegn på palæstinensisk jord, der i værste fald vil stjæle halvdelen af Vestbredden. Det er et projekt, der uomtvisteligt blokerer for en varig og retfærdig fredsløsning, og som i øvrigt er i direkte strid med køreplanen for fred for ikke at nævne folkeretten.

Der er ingen tvivl om, at der er stærke kræfter og ekstremistiske kræfter på begge sider af konflikten, der benytter enhver lejlighed til at spole fredsforsøgene. Det ser vi med de tragiske selvmordsbomber i busser og cafeer, det ser vi med den israelske regerings kollektive afstraffelse i form af bombardementer og destruktive ødelæggelser og likvideringer, der direkte er i strid med folkeretten, og som desværre skaber vrede og frustration.

Kl. 10.45

Problemet er, at de moderate kræfter er trængt, og man kan jo i den sammenhæng, hvis man skal være kritisk, spørge sig selv, om de overhovedet i tilstrækkelig grad er til stede i Sharonregeringen.

Uanset at man selvfølgelig har en ret til at forsvare sig mod terrorisme – det mener vi man har – er Sharonregeringens politik om at bombe sig til sikkerhed ikke blot udtryk for en overdreven og brutal magtanvendelse, men en reel blokering for opbakning til en fredsløsning, fordi det klokkeklart undergraver det palæstinensiske selvstyre og dets muligheder, og endnu værre fordi det styrker de religiøse, ekstremistiske kræfter i Hamas og Islamisk Jihad.

Senest har vi også oplevet Sharon tage afstand fra Genèveinitiativet, og det bekræfter kun indtrykket af, at han mangler vilje til at indgå en retfærdig fredsaftale.

Derfor er det vigtigt, at EU og USA og resten af Mellemøstkvartetten spiller en afgørende rol-